

rum, og der er ligeledes sørget for, at han vil kunne erholde den ham tilkommende Livrente udbetalt paa den Maade, som bedst maatte passe for ham.

ad § 7.

Den Begunstigelse, der efter denne Paragraph er indrømmet den Deeltager, som har forsømt i rette Tid at erlægge sine Indskud, er optagen nærmest af Hensyn til de Interessenter, der yde Indskud af deresieblikkelige Fortjeneste, og som lettelig uden egen Skyld kunne blive forhindrede i en kortere Tid fra at opfylde deres Forpligtelse.

ad § 9.

Da man har troet, at det vilde være rettest at overlade Administrationen frie Hænder til at ordne de i denne Paragraph omhandlede Forhold, har man derom Intet ville fastslaae i Lovforslaget. Med Hensyn til det i Paragraphen sidst nævnte Punkt, angaaende Regler for naar Indbetaling af Indskud skal ansees som rettelig ydet, bemærkes, at man saameget mindre har troet at burde fastslaae nogen Bestemmelse herom i Lovforslaget, som det maaskee ved den nærmere Ordning af Administrationen vil vise sig muligt at gjøre større Indrømmelser paa dette Punkt end allerede nu kunde fastsættes.

ad § 10.

Ved Overveielser af, hvilke Dødelighedstavler der vilde være at lægge til Grund for Anstaltens Tariffer, havde man oprindelig tænkt at foreslaae Benyttelsen af de Tavler, der for Tiden anvendes eller herefter maatte blive anvendte ved de af Staten nu garanterede Livrente- og Forsørgelses- samt Livsforfikkings-Anstalter, idet man gik ud fra, at om det end efter almindelige Erfaringer maatte antages, at den Classe af Befolkningen, fra hvilken den nye Anstalt formeentlig vilde erholde sin vigtigste Tilgang, frembyder ugunstigere Dødelighedsforhold end de Classer, der benytte de fornævnte Anstalter, vilde det dog ikke have nogen Betænkelighed at anvende disse An-

stalters Tabeller ogsaa ved den nye Anstalt, eftersom det Tab, som herved kunde opstaae for denne Anstalt ved Livsforfikkinger paa Livstid, deels vilde kunne forebygges ved høiere Procenttillæg til Nettopræmierne for denne Art af Forfikkning og deels formeentlig vilde opveies ved den Fordeel, som den større Dødelighed vilde fremkalde med Hensyn til alle Forfikkinger i Livstilsælde, hvilke Arter af Forfikkinger tør antages at ville blive de almindeligst benyttede. Naar man imidlertid desuagtet har troet at burde foreslaae det lagt i Finantsministeriets Haand at bestemme, hvilke Dødelighedstavler der blive at anvende ved den nye Anstalt, er man bleven ledet af Hensynet til, at det ikke er usandsynligt, at der inden en ikke lang Tid vil komme nye Dødelighedstavler til Anvendelse ved de bestaaende Anstalter, og at man saaledes, naar Identitet i Henseende til Dødelighedstavler blev foreskrevet for de ældre Anstalter og den nye Institution, snart vilde komme til at erstatte de for denne udarbejdede Tariffer med nye, hvad der ikke blot vilde medføre, at den paa Tariffernes Udarbeidelse anvendte ikke ganske ringe Bekostning var spildt, men tillige — hvad der maatte ansees for mere betænkeligt — let kunde skade Tilliden til den nye Anstalt hos den store Befolkning, hvilken det næppe vilde være let at gjøre Forandringens Rigtighed indlysende.

Det kunde vel herefter synes rigtigst at fastsætte Anvendelsen af de for Tiden ved de bestaaende, af Staten garanterede Anstalter benyttede Dødelighedstavler. Finantsministeriet har imidlertid ikke dristet sig til at fremsætte Forslag herom, efterat der siden Udarbeidelsen af bemeldte Dødelighedstavler er fremkommet nye Tavler, der skulle have flere Fortrin fremfor hine. Ministeriet har dog ikke endnu seet sig istand til at danne sig en Mening om, hvilke Dødelighedstavler der vilde være at anvende, men maa ønske Afgjørelsen i saa Henseende overladt til det. En endelig Beslutning i saa Henseende vilde Ministeriet imidlertid ikke tage forinden det havde erhvervet en Betænkning af de nærmest Sagkyndige.

Hvad den Rentefod angaaer, som vil